

Soudní dvůr Evropské unie

TISKOVÁ ZPRÁVA č. 80/13

V Lucemburku dne 27. června 2013

Rozsudek ve spojených věcech C-457/11 až C-460/11

Verwertungsgesellschaft Wort (VG Wort) v.

Kyocera, Epson Deutschland GmbH, Xerox GmbH, Canon Deutschland GmbH

a

Tisk a informace

Fujitsu Technology Solutions GmbH, Hewlett-Packard GmbH v. VG Wort

Poplatek za rozmnožování chráněných děl lze vybírat při uvedení tiskárny nebo počítače na trh

Členské státy mají široký prostor pro uvážení při určování, kdo je povinen platit tento poplatek, jehož účelem je poskytnout autorům náhradu za rozmnožování jejich díla bez jejich svolení

V souladu s unijním právem¹ členské státy v zásadě přiznají autorům a nositelům souvisejících práv výlučné právo udělit svolení nebo zakázat rozmnožování jejich děl nebo jiných předmětů ochrany. Členské státy ale mohou stanovit výjimky nebo omezení tohoto výlučného práva. Mohou tak dát svolení zejména i) k pořizování soukromých kopií a ii) k rozmnožování na papíře nebo na jakémkoliv podobném nosiči s použitím jakékoliv fotografické techniky nebo některého jiného procesu s podobnými účinky. Členský stát, který této možnosti využije, však musí zajistit, že nositelé autorského práva získají „spravedlivou odměnu“. Účelem této odměny je poskytnout autorům náhradu za rozmnožování jejich chráněných děl bez jejich svolení.

Bundesgerichtshof (Spolkový soud, Německo) má rozhodnout ve sporech týkajících se spravedlivé odměny za rozmnožování chráněných děl pomocí sestavy přístrojů zahrnující zejména tiskárnu a osobní počítač, a to hlavně v případě, kdy jsou tyto přístroje navzájem propojeny. V rámci těchto sporů se společnost pro kolektivní správu autorských práv VG Wort, která zastupuje autory a vydavatele literárních děl v Německu, domáhá, aby byla společností Canon, Epson, Fujitsu, Hewlett-Packard, Kyocera a Xerox uložena povinnost poskytnout jí informace o množstvích a povaze tiskáren, které prodaly od roku 2001. Společnost VG Wort se dále domáhá, aby bylo určeno, že jí mají společnosti Kyocera, Epson a Xerox zaplatit odměnu ve formě poplatku z osobních počítačů, tiskáren nebo plotrů uvedených na trh v Německu v letech 2001 až 2007. V této souvislosti se Bundesgerichtshof obrátil na Soudní dvůr s žádostí o výklad příslušných ustanovení unijního práva.

V dnešním rozsudku Soudní dvůr odpověděl, že pojem „rozmnoženina, která vznikla použitím jakékoliv fotografické techniky nebo některým jiným procesem s podobnými účinky“, zahrnuje rozmnoženiny pořízené pomocí tiskárny a osobního počítače, jsou-li tyto přístroje navzájem propojeny. V tomto případě jsou členské státy oprávněny zavést systém, v němž spravedlivou odměnu platí osoby mající k dispozici přístroj, který se na uceleném procesu rozmnožování díla nebo jiného předmětu ochrany na daném nosiči podílí jen ve spojení s dalšími přístroji, pokud tyto osoby mají možnost přenést náklady spojené s poplatkem na své zákazníky, s tím, že se celková výše spravedlivé odměny placené jako protiplnění za újmu vzniklou autorovi v důsledku takového uceleného procesu nesmí podstatně lišit od odměny stanovené za rozmnoženinu pořízenou s pomocí jediného přístroje.

Soudní dvůr dále určil, že případný úkon, kterým nositel práv udělil svolení k rozmnožování svého díla nebo jiného předmětu ochrany, nemá žádný vliv na spravedlivou odměnu.

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230).

Soudní dvůr mimoto upřesnil, že nepoužití technologických prostředků určených k tomu, aby zabráňovaly rozmnožování, k němuž nebylo uděleno svolení, nebo aby takové rozmnožování omezovaly, nemůže vést k tomu, že se spravedlivá odměna za soukromé rozmnožování neuplatní. Použití takových prostředků nositeli práv je totiž dobrovolné. Dotyčný členský stát nicméně může konkrétní výši odměny podmínit použitím či nepoužitím takových technologických prostředků, aby byli nositelé práv skutečně motivováni k jejich používání, a aby tak dobrovolně přispívali k řádnému uplatňování výjimky pro soukromé rozmnožování.

Soudní dvůr nakonec odpověděl, že se příslušná právní úprava – směrnice, která vstoupila v platnost dne 22. června 2001 a kterou měly členské státy provést do vnitrostátního práva nejpozději k 22. prosinci 2002 – nepoužije na úkony spočívající v užití děl a jiných předmětů ochrany, k nimž došlo před tímto datem.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499